

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ ΤΟΥ ΟΝΤΑΡΙΟ

Ἡ ὑποπτη ὑπόθεσις τῶν περιφήμων πενταδύμων τοῦ Καναδά. Ὁ ρόλος τοῦ δόκτορος Νταφός. Οἱ τραγικοὶ γονεῖς τῶν πενταδύμων. Πῶς ὁ δόκτωρ Νταφός ἐκμεταλλεύεται τὰ παιδιά. κλπ. κλπ.

ΕΝΑ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα σκάνδαλα τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ἀσφαλῶς ἡ περίεργη καὶ κωμικοτραγικὴ ὑπόθεσις γύρω ἀπὸ τὰ περιφήμα «πεντάδυμα» τοῦ Ὀντάριο. Τὸ σκάνδαλο αὐτὸ ἔχει ἀναστατώσει τοὺς Ἀμερικανούς καὶ ἀπὸ καιρὸ τώρα τοὺς ἔχει χωρίσει σὲ δύο ἀντίπαλα κί' ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Κ' ἡ αἰτία αὐτοῦ τοῦ καυγᾶ εἶνε ἡ ἐξῆς ὑπόθεσις:

Ἐδῶ καὶ 19 μῆνες, ὁ συντάκτης τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος τοῦ Καλλεντέρ, μίας μικρῆς πόλεως τοῦ Ὀντάριο, εἶδε νὰ μπαῖν στὸ γραφεῖο του ὁ Ὀλίβα Ντάιον, ἕνας φτωχὸς καλλιεργητῆς τῶν περιχώρων. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φαινόταν πάρα πολὺ στενοχωρημένος.

— Πόσο θὰ μοῦ στοιχίση, ἀρά γε, ἡ δημοσίευσίς στὴν ἐφημερίδα σας μίας μικρῆς ἀγγελίας; ρώτησε δειλὰ, χαμηλώνοντας τὰ μάτια.

— Γιὰ ποῖο πράγμα; ἔκανε ὁ συντάκτης.

— Γιὰ τὴ γυναῖκα μου... τοῦ ἀπάντησε ὁ Ντάιον. Ξέρετε, γέννησε πέντε παιδιά!...

— Πῶς; Πέντε παιδιά; Συγχρόνως;... ἀπόρησε ὁ δημοσιογράφος.

— Μάλιστα... τοῦ εἶπε μὲ ἀπλότητα ὁ φτωχὸς πατέρας.

Τὴν συνέχεια τώρα αὐτῆς τῆς ἱστορίας θὰ τὴν ξέρετε ἀσφαλῶς ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Ὁ ἀσύρματος διέδωσε σ' ὅλο τὸν κόσμον αὐτὴ τὴν καταπληκτικὴ εἶδησι μ' ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα. Οἱ φωτογράφοι πῆραν χιλιάδες φωτογραφίες τῶν πέντε βρεφῶν. Ἐνας μάλιστα ἀπὸ αὐτοὺς, γιὰ νὰ τοὺς βγάλῃ μιά ὁμαδικὴ φωτογραφία τὰ κακομεταχειρίσθηκε τοσοῦτο ἄγρια, ὥστε τὰ δυστυχισμένα πεντάδυμα σώθηκαν ἀπὸ τὰ χέρια του ὡς ἐκ θαύματος. Ἐπειτα, ἤρθε ἡ σειρά τῶν δημοσιογραφῶν, τῶν ἱμπρεσαρίων, τῶν πατεῶνων, τῶν κρελλῶν, τῶν περιέργων. Τὰ πεντάδυμα τοῦ

Τὰ πεντάδυμα στρουμπουλὰ καὶ καλοθερμεμένα, κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν των

Ὀντάριο ἀπὸ τὴ μιά μέρα ὡς τὴν ἄλλη ἔγιναν διάσημα καὶ μαζὺ μ' αὐτὰ κί' ἕνας ἀσήμαντος ἐπαρχιακὸς γιατρός, ὁ δόκτωρ Νταφός.

Μὰ πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ συγκίνησις τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης, ἦταν δικαιολογημένη. Ἡ γέννησις πέντε συγχρόνως παιδιῶν εἶνε ἕνα ἐπιστημονικὸ φαινόμενον ἀπὸ τὰ πιὸ σπάνια. Ἡ διατήρησις δὲ στὴ ζωὴ καὶ ἡ ἀνατροφή αὐτῶν τῶν πενταδύμων, θὰ ἐπιτρέψῃ στοὺς ἐπιστήμονες νὰ λύσουν πολλὰ σκοτεινὰ μέχρι σήμερα προβλήματα τῆς κληρονομικότητος καὶ τῆς φυσιολογίας.

Συνεπῶς ὅλος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τῆς Ἀμερικῆς ἐνδιαφέρθηκε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν αὐτῶν. Μὰ τὸ ζήτημα τώρα παρουσίαζε ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ἕνα σωρὸ δυσκολίας.

Οἱ γονεῖς ἦσαν πάμπτωχοι. Οἱ Ντάιον ἄλλωστε εἶχαν νὰ φροντίσουν καὶ γιὰ τὴ συντήρησι τῶν ἄλλων πέντε παιδιῶν τους. Τὰ «πεντάδυμα» πάλι, πέντε χαριτωμένα κοριτσάκια, εἶχαν γεννηθῆ πολὺ νωρὶς κί' ἔτσι εἶχαν ἀνάγκη μεγάλης προσοχῆς καὶ ιδιαίτερης προφυλάξεως. Αὐτὸ ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ στὸ φτωχικὸ τῶν Ντάιον, μέσα σ' ὅλη τὴ φασαρία τῶν ἄλλων παιδιῶν καὶ τῶν περιέργων, πού ἐνωχλοῦσαν ἀπὸ τὸ πρῶν ὡς τὸ βράδυ τοὺς δυστυχῶν γονεῖς. Καὶ

σάν νὰ μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτὰ τὰ θάσανα, μιά μέρα ἔφτασε σπῆτι τοὺς ἕνας ἀπὸ τοὺς διοργανωτὰς τῆς περιφήμου Ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου, «Ἐνας αἰὼν προόδου», ὁ ὁποῖος ἐπρότεινε στοὺς Ντάιον νὰ παρουσιάσῃ τὰ παιδιά τους στὴν Ἐκθεσί. Ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ Καναδά πληροφορήθηκε αὐτὲς τὶς ἐνέργειες κί' ἀναστατώθηκε. Πῶς; Οἱ «ἄρπαγες» Ἀμερικανοὶ θὰ ἐκμεταλλεύοντοὺσαν τὰ πεντάδυμα; Τί περίμενε λοιπὸν καὶ δὲν ἐπενέβαινε ἡ κυβέρνησις τοῦ Καναδά; Κ' ἡ κυβέρνησις ἐπενέβη κί' ἀποφάσισε ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὰ πεντάδυμα κοριτσάκια ὑπὸ τὴν προστασία της, γιὰτὶ ἡ ζωὴ τους ἦταν ὑπερβολικὰ πολύτιμη καὶ δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ τὴν ἐμπιστευθῆ στοὺς φτωχοὺς γονεῖς τους. Ἀμέσως ὠρίσθηκε μιά τετραμελὴς ἐπιτροπὴ «κτεδεμόνων», γιὰ νὰ διευθύνῃ τὶς ὑποθέσεις τῶν πενταδύμων μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ τὸν πατέρα τῶν πενταδύμων, τὸν Ὀλίβα Ντάιον, ἀπὸ τὸν δόκτορα Νταφός, ἀπὸ ἕνα σεβάσμιον δικαστῆ, καὶ ἀπὸ τὸν Ντάβιντ Κρόλ, ἕναν παραξενὸ ἄνθρωπον, πού εἶνε ὁ δικτάτωρ αὐτῆς τῆς περίεργης ἐπιτροπῆς.

Κατόπιν δὲν ἀπέμενε παρὰ νὰ βρεθοῦν τ' ἀπαραίτητα λεφτὰ γιὰ τὴν συντήρησι τῶν βρεφῶν. Μποροῦσαν θαυμάσια νὰ τὰ ζητήσουν μ' ἐράνους ἀπὸ τοὺς Καναδοὺς. Μὰ ὁ Ντάβιντ Κρόλ νόμισε πῶς ἔβηκε κάτι καλύτερο. Πούλησε σ' ἕνα

μεγάλον φωτογραφικὸ πρακτορεῖο τὸ ἀποκλειστικὸ δικαίωμα τῆς φωτογραφίσεως τῶν πενταδύμων, γιὰτὶ τὸ κοινὸν ξετρελλαινόταν μὲ τὸ χαμόγελο τῆς Ἐμιλυ, τὸ γέλιο τῆς Σελί, τὶς κινήσεις τῶν χεριῶν τῆς Ὑθόννης, τὴν ἀπάθεια τῆς Μαίρης καὶ τοὺς παιγνιδιάρικους τρόπους τῆς Ἀνέττας Ντάιον.

Τὸ πρακτορεῖο αὐτὸ προσέφερε 25 χιλιάδες δολλάρια καὶ τὸ συμβόλαιον ὑπεγράφη ἀμέσως. Ὁ δόκτωρ Νταφός τότε ἔχτισε ἕνα μικρὸ νοσοκομεῖον, ἀποκλειστικὰ γιὰ τὰ πεντάδυμα κί' ὠργάνωσε

τὴ ζωὴ τους κατὰ τὸν τελειότερον ἐπιστημονικὸν τρόπον. Περιττὸ εἶνε τώρα νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία δὲν δυσαρέσησε διόλου τὶς μικρὰς πεντάδυμες.

Μὰ οἱ γονεῖς; Ἐμειναν κί' αὐτοὶ εὐχαριστημένοι;

Ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ, σὲ μιά γιορτὴ πού ἔγινε στὸ «Νοσοκομεῖον Νταφός», ὅλοι οἱ Καναδοὶ παρακολούθησαν μὲ τὸ ραδιόφωνον τοὺς λόγους πού ἐκφωνήθησαν κατὰ τὸ δεῖπνον. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς συνεχάρη τὸν δόκτορα Νταφός γιὰ τὶς φροντίδες του, ὁ τελευταῖος αὐτὸς διάβασε ἕνα σωρὸ τηλεγραφήματα ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον μὲ τὶς καλύτερες εὐχὰς γιὰ τὰ πεντάδυμα καὶ τέλος ὁ «σπῆκερ» τοῦ ραδιοφώνου ἀπαρίθμησε καὶ περιέγραψε τ' ἀφάνταστα δῶρα πού εἶχαν λάβει ἡ μικροῦλες ἀδελφές Ντάιον ἀπὸ τοὺς φίλους των. Τὸ περίεργον τώρα εἶνε ὅτι ἀπὸ αὐτὴ τὴ συγκινητικὴ γιορτὴ ἔλειπαν οἱ γονεῖς. Οὔτε ὁ πατέρας, οὔτε ἡ μητέρα εἶχαν παρακαθῆσαι στὸ δεῖπνον πού εἶχε δοθῆ πρὸς τιμὴν τῶν παιδιῶν τους. Αὐτὸ, ὅπως ἦταν φυσικόν, ἀνησύχησε ὅλο τὸν κόσμον. Κί' ἔτσι, τὴν ἄλλη μέρα, ἡ κυβέρνησις τοῦ Καναδά ἔλαβε ἕνα σωρὸ γράμματα γεμάτα ἀπορίες: «Τί συμβαίνει, ἀρά γε, μὲ τοὺς Ντάιον; Μήπως τοὺς ἐμποδίζουν νὰ ἰδῶν τὰ παιδιά τους; Μήπως εἶνε τίποτε ἔκφυλοι γονεῖς;»

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 64)

ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ ΤΟΥ ΟΝΤΑΡΙΟ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 56)

Ἡ ἀνησυχία τῆς κοινῆς γνώμης ἦταν δικαιολογημένη. Τί εἶχαν λοιπὸν οἱ γονεῖς;

Ἡ μητέρα, ἡ Μαρία Γιταῖον, εἶνε μιὰ ἀπλοϊκὴ χωρική καὶ μπορεῖ ὅποτε θέλει νὰ πάη νὰ δῆ τὰ παιδιά της. Μὰ εἶνε δειλὴ κι' ὄλο ἐκεῖνο τὸ αὐστηρὸ προσωπικὸ τοῦ νοσοκομείου τὴν τρομάζει. Συνεπῶς ἐπισκέπτεται πολὺ σπανίως τὰ παιδιά της. Τὸ ἴδιο συμβαίνει ὅμως καὶ μετὸν πατέρα, τὸν Ὀλιβὰ Ντάϊον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πλέον κατηγορήθηκε ὅτι θέλησε νὰ ἐκμεταλλεῖται τὰ παιδιά του, παρουσιάζοντάς τα στὴν Ἐκθεσὶ τοῦ Σικάγου. Μὰ δὲν εἶνε ἀλήθεια αὐτό.

Ὁ πατέρας Ντάϊον κατηγορεῖται ἄδικα. Μὰ δὲν σταματᾷ ἐδῶ πέρα αὐτῆ ἢ ὑπόθεσις. Μιὰ μέρα θέλησε νὰ φωτογραφῆσῃ τὰ παιδιά του, ὅταν ξαφνικὰ εἶδε ἕναν ὑπάλληλο τοῦ φωτογραφικοῦ πρακτορείου ποὺ ἔχει ἀγοράσει τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικῆς φωτογραφίσεως τῶν πενταδύμων, νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὴ μηχανὴ ἀπὸ τὰ χέρια. Ὁ Ὀλιβὰ Ντάϊον δυσαρεστήθηκε ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον καὶ δὲν ἄργησε νὰ κατηγορήσῃ τὸν δικτάτορα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κηδεμόνων, τὸν Ντάβιντ Κρόλ καὶ στὸ πρόσωπό του τὴν Καναδικὴ κυβέρνησις ὅτι ἀδίκησε, τόσο αὐτὸν ὅσο καὶ τὶς κόρες του, γιὰτὶ ἐνῶ τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικότητος πωληθῆκε μόνον 25 χιλιάδες δολλάρια, τὸ φωτογραφικὸ πρακτοεῖο ἔχει θγάλει πάνω ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριον ἀπὸ τὸ πούλημα τῶν φωτογραφῶν!...

Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀλήθεια, ὅπως ἐπίσης εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ κερδισμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσις εἶνε ὁ δόκτωρ Νταφόε, ὁ ὁποῖος θγάζει διάφορες φωτογραφίες μετὰ τὰ πεντάδυμα, τὶς ὁποῖες μεταχειρίζονται γιὰ ρεκλάμα διάφορες ἐπιχειρήσεις, παίρνοντας ὡς ἀντάλλαγμα διάφορα πολυτελῆ δῶρα, ὅπως π. χ. ἕνα αὐτοκίνητο, ἕνα χρυσοῦ ρολοῖ, ἢ ἕνα χοντρὸν στυλὸ, ὀλόχρυσον...

Μὲ ἄλλα λόγια ὁ δόκτωρ Νταφόε ἔχει ἐκτοπίσει τοὺς γονεῖς καὶ «ἐκμεταλλεύεται» αὐτοὺς τὰ πεντάδυμα. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἄλλωστε τὸν ἔκανε πασίγνωστο, μέχρι τοῦ σημείου νὰ θρεθοῦν ἄνθρωποι νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ὑποψηφιότητά του γιὰ τὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς Ἰατρικῆς. Ἐκτὸς ὅμως ὄλων αὐτῶν, ὁ ἄλλοτε πάμπτωχος γιὰτὸς Νταφόε, εἶνε σήμερα πολυεκατομμυριούχος, γιὰτὶ τὰ ἄρθρα του, ἢ διαλέξεις του καὶ ἢ ὁδηγίαις του γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν βρεφῶν, τοῦ ἀποφέρουν καθημερινῶς τεράστια ποσά.

Οἱ Ντάϊον λοιπὸν ἔχουν ἀναθέσει τῶρα σ' ἕνα μάνατζερ, στὸν Λέο Κέρβιν, νὰ ξεκαθαρίσῃ αὐτὴν τὴν ὑποπτη ὑπόθεσις καὶ νὰ τοὺς δώσῃ πίσω τὰ παιδιά τους. Μὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἢ ἱστορία αὐτὴ δὲν ἔληξε, γιὰτὶ θρίσκεται ἀκόμα στὰ δικαστήρια.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ, ὀλόκληρη ἢ πόλις τοῦ Κάλλεντερ ἐκμεταλλεύεται τὰ πεντάδυμα. Οἱ περιεργοὶ συγκεντρώνονται ἐκεῖ πέρα κατὰ χιλιάδες γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ παιδιά—ἔχουμα κι' ἔτσι, ὄλος ὁ κόσμος, ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους ὡς τοὺς ἀνθοπώλας, εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τουριστικὴ αὐτὴ κίνησι. Μὰ ἐνῶ ὄλος ὁ κόσμος κερδίζει, χάρις στὰ πεντάδυμα, οἱ γονεῖς τοὺς ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν μετὰ στενοχωρίες καὶ μετὰ στερήσεις. Κι' αὐτὴ ἢ ἀδικία, θεωρεῖται, δικαίως, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα σκάνδαλα τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

ΑΝΤΟΝ ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ

ΕΚΦΙ ΠΟΥ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΞΕΡΡΙΖΩΝΟΥΝ ΚΑΡΔΙΕΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 5)

ρίζωμα τῆς καρδιᾶς ἐνὸς κουνελιοῦ, στὸ ἀνοιγμα τοῦ στομαχιοῦ ἐνὸς φτωχοῦ σκύλου, ποὺ τὸ πρᾶον θλέμμα του, τὸ γεμάτο παράπονον, σχίζει καρδιές, στὴν ἀφαίρεσι τῶν ἀδένων ἐνὸς ἰνδικοῦ χοιριδίου ἢ στὸ τεμάχισμα ἐνὸς ἀνθρωπίνου σώματος, ἔστω καὶ νεκροῦ;

Μὲ κυττάζουν ἐκπληκτες, σὰν νὰ τοὺς μιλῶ σαυκριτικά. Καὶ τέλος μοῦ λένε:

— Ἀπλοῦστατα, παίρνουμε τὸ πρᾶγμα φιλοσοφικά. Πείθουμε τὸν ἑαυτὸν μας πῶς ὅτι γίνεται εἶνε ἀναγκαῖον κακόν, ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ πηγᾷ ἕνα καλόν: ἢ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης. Ἐπειτα, ὅλα σ' αὐτὸ τὸν κόσμον εἶνε συνθήκη. Βλέπουμε τὰ ζῶα αὐτὰ σὰν προπλάσματα γύψινα καὶ ἀνάσθητα καὶ ἔτσι δὲν αἰσθανόμεθα οὔτε τύψεις, οὔτε λιποψυχία... Ἐλάτε καὶ σεῖς δυὸ-τρεις φορές συνέχεια καὶ θὰ δῆτε ὅτι τὴν τετάρτη θὰ εἴσθε πιὸ ψυχραῖος ἀπὸ μᾶς...

Ἴσως ἢ δεσποινίδες νὰ ἔχουν δίκην. Τὶς φωτογραφῶ λοιπὸν, τὶς εὐχαριστῶ καὶ ἀπέρχομαι.

Η ΓΑΤΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 58)

τὰ πεντακόσια δολλάρια, σὰς τὰ χαρίζω. Σ' αὐτὸ τὸ γατάκι, τὴ «Μίτσι» σας χρωστάω τὴ ζωὴ μου. Ἐνα βράδυ εἶχα χάσει ὄλη μου τὴν περιουσία στὰ χαρτιά. Δὲν μοῦ ἔμενε λοιπὸν παρὰ νὰ... κρεμαστῶ. Γι' αὐτὸ μ' ἄργον θῆμα τράθηξα γιὰ τὸ διαμέρισμά μου μετὰ τὸ σκοπὸ νὰ πραγματοποιήσω τὴ σκέψι μου. Ξαφνικὰ μέσα στὸ σκοτάδι, ἔνοιωσα κάτι νὰ μπλέκῃ στὰ πόδια μου, λίγα μέτρα πιὸ μπρὸς ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου. Ἐσκυψα νὰ ἰδῶ τί εἶνε. Ἦταν ἕνα ὠμορφο γατάκι, ποὺ μ' ἀκολουθοῦσε κι' ἔπαιζε μετὰ τὸ λυμένο κορδόνι τοῦ παπουτσιοῦ μου. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μοῦ φάνηκε τόσο κωμικόν, ὡστε γέλασα, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ φύγαν ὄλες ἢ σκοτεινὲς σκέψεις ἀπὸ τὸ μυαλό μου. Σκέφτηκα μάλιστα ὅτι αὐτὸ τὸ γατάκι θὰ μοῦ ἔφερνε τύχη. Καὶ ἀπεφάσισα νὰ διακινδυνεύσω καὶ τὰ τελευταῖα δέκα δολλάρια μετὰ τὰ ὁποῖα ἤθελα ν' ἀγοράσω τὸ σχοινὶ τῆς κρεμάλας μου! Γύρισα λοιπὸν τρέχοντας πάλι στὸ χαρτοπαίγνιον κρατῶντας τὸ γατάκι στὴν ἀγκαλιά μου. Ἐπαιξα καὶ κέρδισα. Καὶ τὴν ἄλλη νύχτα ἢ τύχη πάλι ἄρχισε νὰ μοῦ χαμογελά. Κι' αὐτὴ ἢ ἱστορία ἐξακολούθησε μέχρι ποὺ ἔγινα πάλι πλούσιος. Αὐτὸ τὸ γατάκι εἶνε ἀδύνατον πειὰ νὰ τὸ ἀποχωρισθῶ. Ἦρθα μόνον νὰ σὰς εἰδοποιήσω ὅτι ζῆ κι' ὅτι δὲν πρέπει καθόλου νὰ στενοχωριέσθε. Βρίσκεται σὲ πολὺ καλὰ χέρια!

Ἡ Κάθριν Χέμπουρν μάταια τὸν παρακάλεσε νὰ τῆς τὸ ἐπιστρέψῃ. Ἐκεῖνος ἀρνήθηκε. Τῆς εἶπε μόνον ὅτι μπορεῖ ὅποτε θέλει νὰ πηγαίη νὰ τὸ θλέπῃ. Κ' ἢ θεντέττα δέχθηκε, ξετρελλαμένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν παράδοξη περιπέτεια. Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ ἕνα μῆνα ἄρχισε νὰ γίνεται νευρική καὶ ἀνησυχία.

— Τί ἔχεις; ἀπόρησε ὁ χαρτοπαίκτης.

— Σ' ἀγαπῶ, τ' ἀπάντησε ἢ θεντέττα... Ὅ,τι κι' ἂν εἴσαι σ' ἀγαπῶ!...

Κι' ὁ χαρτοπαίκτης ἔγινε φίλος τῆς καὶ μάλιστα ζῆ σήμερα ἐνθουσιασμένος μαζί της.

Μὰ ἢ μόδα τῶν γάτων ὅπως σὰς ἀναφέραμε δὲν ἔχει κατακτήσει μόνον ὄλους τοὺς «ἀστέρες», ἀλλὰ καὶ τὶς γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς. Εἶνε ἢ πιὸ ἐξωφρενικὴ μόδα ποὺ παρουσιάσθηκε ὡς σήμερα στὸν Νέον Κόσμον.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΙΑ «ΒΟΥΛΛΑ» ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Στὰ 1147, ὁ τότε πάπας τῆς Ρώμης Εὐγένιος ὁ 3ος, τελείωσε μιὰ περιοδεία τοῦ μπαίνοντας θριαμβευτικά καὶ γιὰ πρώτη φορά στὸ Παρίσι.

Οἱ εὐσεβεῖς Παρισίνοι τὸν ὑποδέχτηκαν μετὰ εὐλαθῆ καὶ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμό. Ἡ ἡμέρα τῆς εἰσόδου του αὐτῆς ὅμως, ἔτυχε νὰ εἶνε Παρασκευὴ, δηλαδὴ ἡμέρα αὐστηροτάτης νηστείας γιὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους! Πῶς νὰ ἐορτάσουν λοιπὸν πιὸ χεροπιαστά οἱ Παρισίνοι τὴν ἀφίξι τοῦ υπερτάτου ποντίφηκος γιὰ πρώτη φορά στὴν πόλι τους;

Ὁ πάπας Εὐγένιος ὅμως, θέλοντας νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ πνευματικὸ ποίμνιό του, δὲν στενοχωρήθηκε καθόλου: Ἐβγάλε ἀμέσως μιὰ παπικὴ «βούλλα», σύμφωνα μετὰ τὴν ὁποῖα βάφτιζε τὴν Παρασκευὴ σέ... Πέμπτη.

Ἐτσι, ἐλεύθεροι πειὰ οἱ Παρισίνοι ἀπ' τοὺς περιορισμοὺς τῆς νηστείας, ρίχτηκαν στὴν κρεωφαγία, στὴν οἰνοποσία καὶ στὸ γλέντι, κι' ἐώρτασαν μετὰ τὸ παραπάνω τὴν ἀφίξι τοῦ καλοῦ πάπα κοντά τους...

Ἀπὸ τότε, τὸ 1147 ἔτος, εἶνε γνωστὸ στὰ καθολικὰ ἐκκλησιαστικὰ καλενδάρια ὡς ἔτος «μετὰ μιὰ παραπανιστὴ Πέμπτη καὶ μετὰ μιὰ λιγώτερη Παρασκευὴ»!